

ПРОТОКОЛ

№ 97

гр. Силистра, 23.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Людмил П. Хърватев

Членове: Люба Ст. Стоилкова
Десислава Г. Петрова

при участието на секретаря Данаила Т. Г.а
и прокурора С. Г. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Людмил П. Хърватев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233400600060 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

На именното повикване в 09:19 часа се явиха:

Подсъдим: **С. М. А.** – редовно призован, явява се лично и с **адв. Г. Г. П.** – **АК – РАЗГРАД** – надлежно упълномощен и приет от съда от преди.

Страна: **ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – СИЛИСТРА** – редовно призована, явява се прокурор **С. Т.**.

СТАНОВИЩА ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО:

АДВ.П.: Моля да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.
ДОКЛАДВА СЪЩОТО.

Производството е образувано по депозиран протест на Павлинка

Алекова – прокурор при Районна прокуратура – Силистра, ТО – Тутракан, срещу Присъда №1 от 20.01.2023г., постановена по НОХДело №187/2022г., по описа на Районен съд – Тутракан. Прокурорът не е доволен от постановената присъда. Счита, че първоинстанционният съд неправилно е оправдал подсъдимия С. М. А. поповдигнатото му обвинение. Излагат се съображения в тази връзка, поради което се иска въззивната инстанция да отмени присъдата като неправилна и да постанови нова, с която да признае за виновен подсъдимия С. М. А. по предявеното му обвинение.

АДВ.П.: Счита, че протестът е необоснован и не следва да бъде уважаван, като считам, че присъдата е правилна и законосъобразна. Нямаме доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам изцяло протеста. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и дава ход

ПО СЪЩЕСТВО:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, аз поддържам протеста, предявен от Районна прокуратура. Счита, че при постановяване на присъдата първоинстанционният съд е допуснал тълкуване на доказателствата, което противоречи на действителния им смисъл и е дал една оценка на доказателствата, като се е предоверил на обясненията на подсъдимия, които са своеобразна защитна версия. Допуснал е противоречиво тълкуване на някои от показанията на свидетелите, като необосновано не е дал вяра на някои от показанията и необосновано е дал вяра пък на други, които не са в точния им смисъл.

В крайна сметка Районен съд – Тутракан е приел, че има извършено деяние, извършено от подсъдимия, но съдът казва, че той е действал в условията на неизбежна отбрана. Нещо, което, както и анализът на доказателствата не установих, а именно не установих противоправно нападение от пострадалия, което да е насочена към подсъдимия и той да отвърне на това нападение със същия интензитет, причинявайки тези телесни увреди, които са описани като съставомерна последица от деянието, а именно счупване на дясното рамо на долната челюст, което обуславя трайно затруднение при говоренето.

За да има налице такова нападение, трябва доказателства, а не просто чрез отричането не едни, както е постъпил първоинстанционният съд, като е счел, че те са неубедителни. Аз, при техния прочит, не установих такава неубедителност или непоследователност и то по такъв начин, че да се

направи извод за тяхната недостоверност. Все едно Районен съд – Тутракан е казал, че тези свидетели доказано лъжесвидетелстват и неприемайки това, което е казал, на практика е казал, че тези хора са осъществили състав на престъпление, което, разбира се, не може да остане в мотивите по такъв начин.

Считам, че настоящият съдебен състав ще извърши детайлно проучване на материалите по делото и ще направи собствен анализ на доказателствата и вярвам, че ще достигне до изводи, които подкрепят обвинението.

Поради това, аз поддържам протеста и моля да отмените присъдата на Районен съд – Тутракан, като постановите нова, с която подсъдимият С. А. да бъде признат за виновен. Пледирам за предвиденото от закона наказание, което да бъде над минималния и под средния предвиден от закона размер, както и да присъдите сторените по делото разноси, следващи се с осъдителната присъда.

АДВ.П.: Уважаеми окръжни съдии считам, че протестираната присъда на Районен съд – Тутракан е правилна и обоснована. В мотивите към нея Районен съд – Тутракан подробно анализира всички събрани доказателства по делото, заключения на вещите лица и разпит на немалко брой свидетели.

Правят впечатление няколко неща. Внимателно изслушах представителя на Окръжна прокуратура – Силистра. Непрекъснато, от самото образуване на наказателното производство срещу подзащитния ми, се игнорира един много важен факт, а именно, че в делото е налице от самото начало, съдебно медицинско удостоверение, издадено в деня на инцидента от пострадалия подсъдим, в което са описани многобройни увреждания на лицето му и нито в обвинителния акт, нито в предния протест, тъй като това е второ по ред въззивно производство по делото, не се коментират такива обстоятелства от такъв характер и от кого са причинени тези увреждания у подсъдимия.

Това не го споменават и свидетелите. Това е обстоятелство, което по някаква причина не се протестира от представителя на държавното обвинение, но много внимателно първоинстанционният съд обръща внимание на тези обстоятелства, и анализирайки трикратните указания на пострадалото лице, на свидетелката Цолова и на съпругата му и това са трима свидетели, които подкрепят обвинителната теза, достига до извода, че те, наред с останалите си твърдения, твърдят, че е имало бой между тях.

Веднага след инцидента, свидетелите са разпитани още на досъдебното производство. Възможни са различни хипотези.

Първоинстанционният съд правилно е обърнал внимание на показанията на сина на пострадалия, макар че същите имат сложни отношения, той споделя в показанията си, че баща му се е похвалил, че са се сбили с подсъдимия и май имал счупено чене, което е установено по – късно при посещение на зъболекар.

Анализът на всички тези показания води до един важен съществен извод, който се игнорира от представителите на държавното обвинение, че между подсъдим и пострадал е имало сбиване. Поради това аз считам, че е съвсем обосновано и правилно първоинстанционният съд в мотивите си, анализирайки случилото се на тридесет метра от полицията, място, което е пределно познато на подсъдимия, че там са си уреждали някакъв имуществен спор между тях и се е стигнало до сбиване и е имало нанасяне на удари. Това се съдържа в свидетелските показания, както и в показанията на свидетелката Цолова, които бяха прочетени.

Единствено възможният извод който може да се направи е, че е имало взаимна размяна на удари и нещата опират до правната квалификация на случая. Държавното обвинение се опитва да внуши, че пострадалият е стоял без да се държи агресивно спрямо подсъдимия и е получил удар, който е причинил счупване на дясното рамо на долната челюст. Самият механизъм подробно е изяснен от вещите лица, които установяват, че това е особен вид счупване, причинено не от рязък удар и счупване в областта на удара, а от особено огъване на челюстта, което е довело до счупване на дясното рамо на долната челюст.

Тук вече възниква въпросът доколко подсъдимият виновно е причинил тази средна телесна повреда и дали той е сторил това умишлено, дали е действал в условията на неизбежна отбрана и другата хипотеза, която при предходно разглеждане е коментираното в мотивите на съда, доколко се касае за деянието по чл.132 или чл.133от НК.

Само искам да обърна внимание, че в двата случая деянието извършено от подсъдимия предвижда наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година, като най – тежко наказание, а от момента на деянието – от месец ноември 2018г., до настоящия момент са минали повече четири години. Считаме, че по отношение на евентуална квалификация по тези два текста е изтекла абсолютната давност.

Въпреки всичко аз изцяло споделям мотивите на Районен съд – Тутракан, който за разлика от предходния състав преценява, че за него случаят е безспорно установен за деяние, извършено в условията на неизбежна отбрана, което не е противоправно.

Считам, че мотивите са правилни, като присъдата е обоснована, а протестът – неоснователен.

Тъй като това е второ по ред въззивно производство, би следвало да решите по съществото на делото. Моля да потвърдите присъдата на Районен съд – Тутракан.

ПОДСЪДИМ С. М. А.: Този човек е от мафията. Аз как мога да го бия, да го ударя? Те ме нападнаха с жена си и ме наръгаха с отвертка. Аз паднах на земята.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ С. М. А.: Да ме признаете за невиновен.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и след съвещание обяви, че ще се произнесе с Решение в срок.

Заседанието приключи в 09:38 часа.

Протоколът е написан в съдебно заседание и изготвен на 23.03.2023г.

Председател: _____

Секретар: _____